

سیاره شگفت انگیز!

نیک باترورث و میک انکپن
ترجمه. الله وردی آذری نجف آباد

در آغازِ آفرینشِ جهان،
دنیا در تاریکیِ محض گُوطه وربود.
هیچ چیز نبود،
هیچ موجود زنده‌ای نبود،
هیچ شیئ نبود.
و خداوند فرمود:
«نور باشد!»

ستاره‌ها، سیاره‌ها، کهکشان‌ها، شهاب سنگ‌ها
و توده‌ای از ابرهای گازدار همانند گردونه بزرگ آتش بازی
و پاره آتش‌ها در آسمان به چرخش درآمد و خداوند فرمود:

«این هم آغازی نیک!»

آغاز آیینه میان میان

در میان هزاران هزار کروز سیاره، خداوند
ذردانه‌ای را انتخاب کرد که بدان ارج
بیشتری می‌نهاشد.

چرا یک سیاره؟ ما نمی‌دانیم. فقط خدا می‌داند.
این سیاره دُرداَنه حتی بزرگ‌ترین سیاره هم نبود.
این سیاره کره زمین بود! زمین ما! زمین ما!

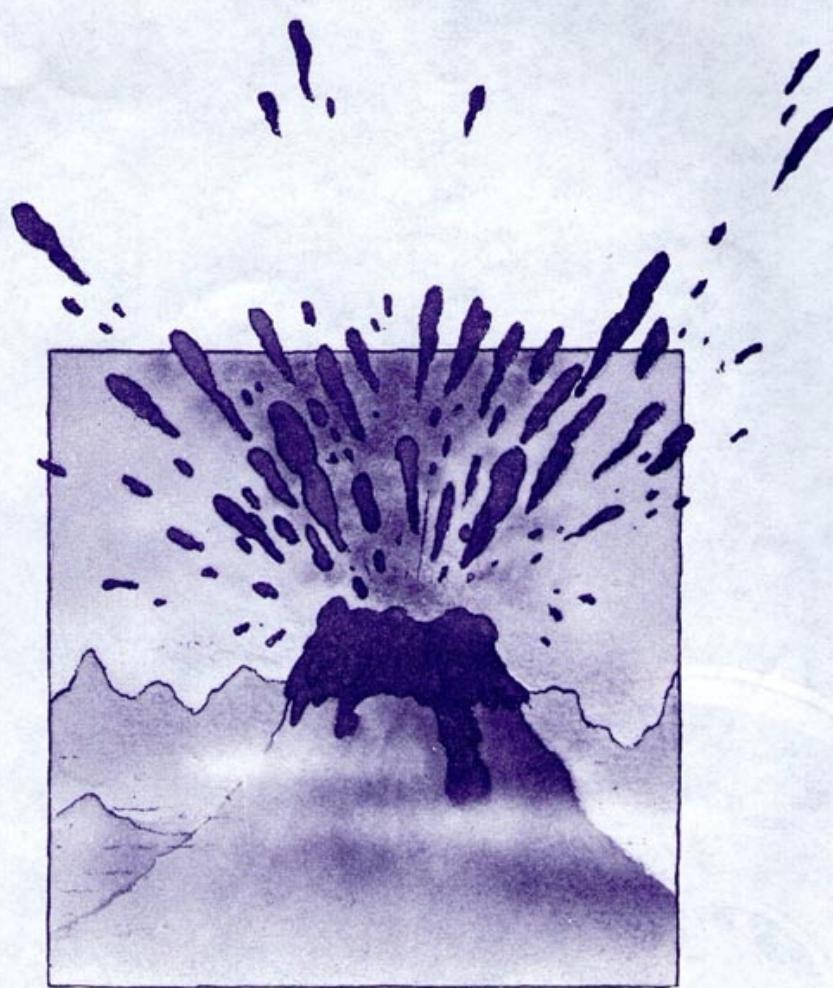
خداوند فرمان داد زمین به دور خود بچرخد تا شب و روز پدید آید.
و فرمان داد سال به دور زمین بچرخد تا دوازده ماه به وجود آید.
و فرمان داد زمین به دور خورشید بچرخد، تا سال‌ها پدیدار گردد.
آنگاه خداوند به قطب شمال تکانی داد، زمین اندکی
به سمت دیگر خم شد و فصل‌ها به وجود آمد:
مانند زمستان و تابستان.

تمام این‌ها واقعاً عالمانه بود و فهم آن
برای ما انسان‌ها بسیار مشکل!

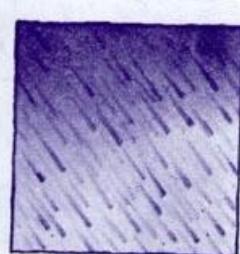
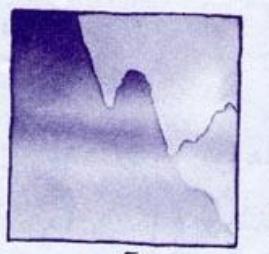
دنیا به زیباترین صورت آفریده شد!

روی زمین، خداوند خاک‌ها و خشکی‌ها را از گستره‌های آب جدا کرد.

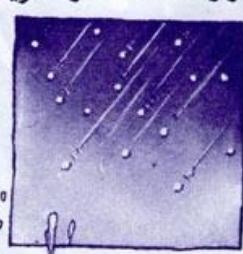

ورشته کوه‌ها، تپه‌ها، بلندی‌ها صحراء‌ها، دشت‌ها و آتش‌فشنان‌های غول‌پیکر بسیاری روی کره زمین به وجود آمد.

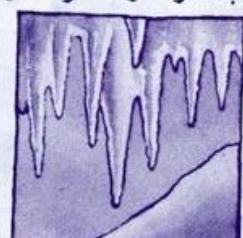
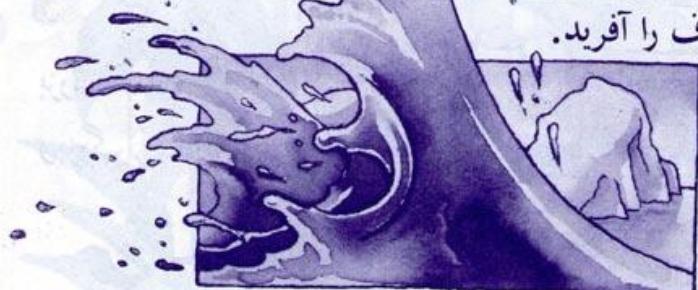
اما گستره‌های آب باز هم بسیار بسیار شگفت‌انگیز بود!

خداوند باران آفرید. رودخانه‌ها را آفرید. مه را آفرید.

آبشارها را تگرگ و برف را آفرید.

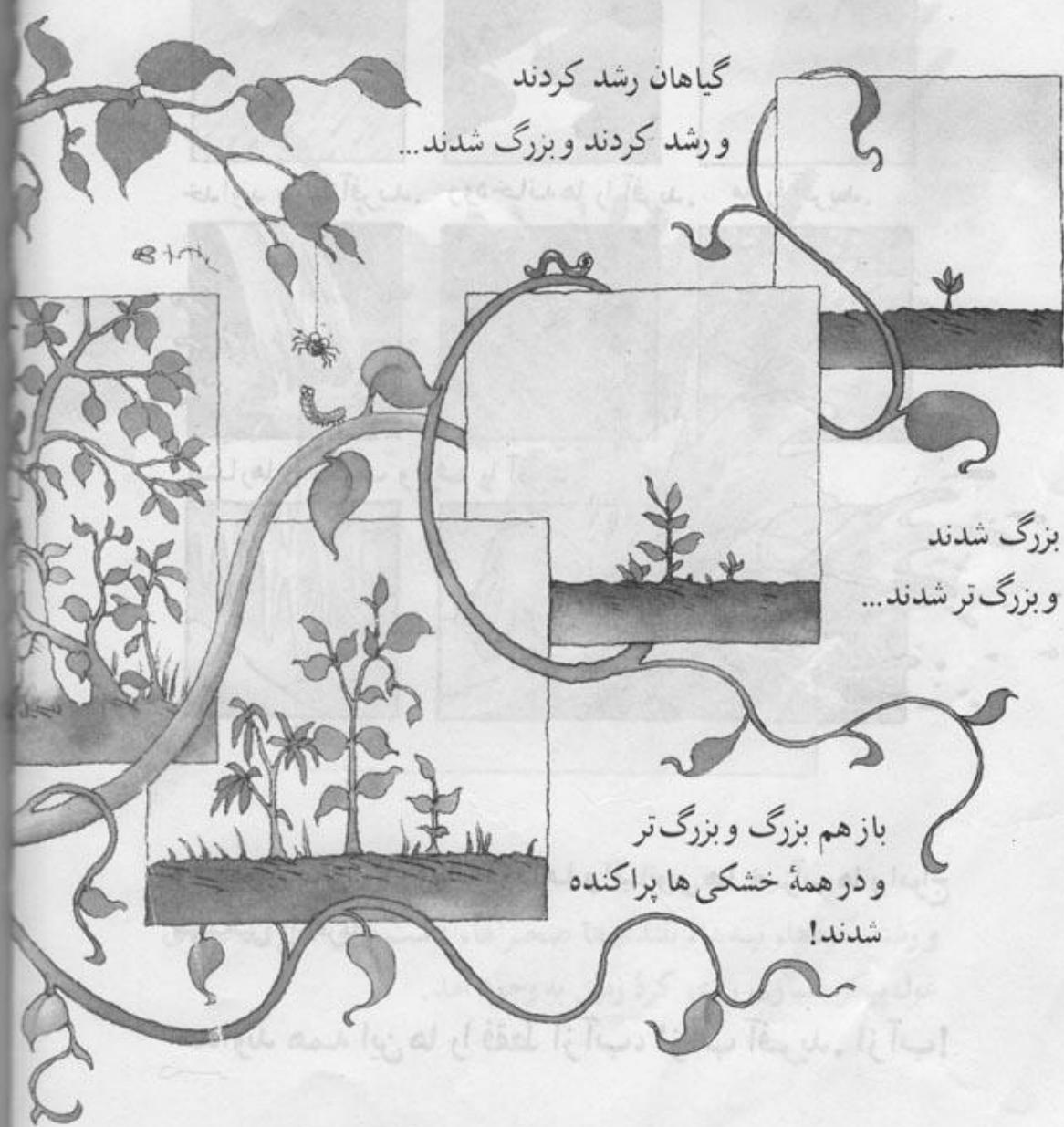

و فراموش نکرد، در میان دریاها و اقیانوس‌ها خیزآب‌ها و امواج
سه‌مگین را آفرید.

خداوند همه این‌ها را فقط از آب، از آب آفرید. از آب!

این همه زیباش چه پرشکوه بودا

وسراجام نوبت به گیاهان رسید
و خداوند در آغاز گیاهان بسیار ریزی آفرید که به چشم دیده
نمی شدند.

... تا آن جا که کره زمین پر از جنگل های انبوه و سرسیز شد و همه جا
را سبزی و خرمی فرا گرفت.

این همه زیبایی چه پرشکوه بود!

همه قسم گیاه و درخت روی زمین روئید.

برگ بعضی از درخت‌ها و گیاهان بسیار پهن بود.

برگ بعضی دیگر خاردار و بسیار تیز.

برگ بعضی‌ها چون پرسپک بود.

و بعضی دیگر اصلاً برگ نداشتند!

بعضی‌ها طی یک روز رشد می‌کنند و بزرگ می‌شوند.

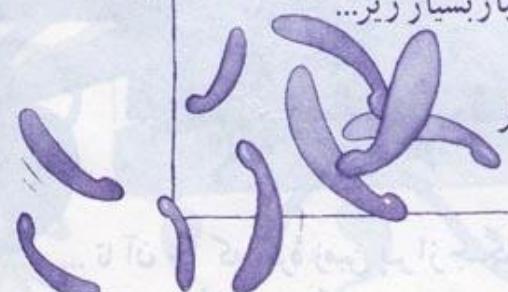
و بعضی درخت‌ها هم هزاران سال عمر می‌کنند.

دانه بعضی از درخت‌ها به بزرگی کله آدم بود.

وبذر بعضی از گیاهان همچون غبار بسیار ریز...

دانه بعضی‌ها مانند ملخ هلیکوپتر

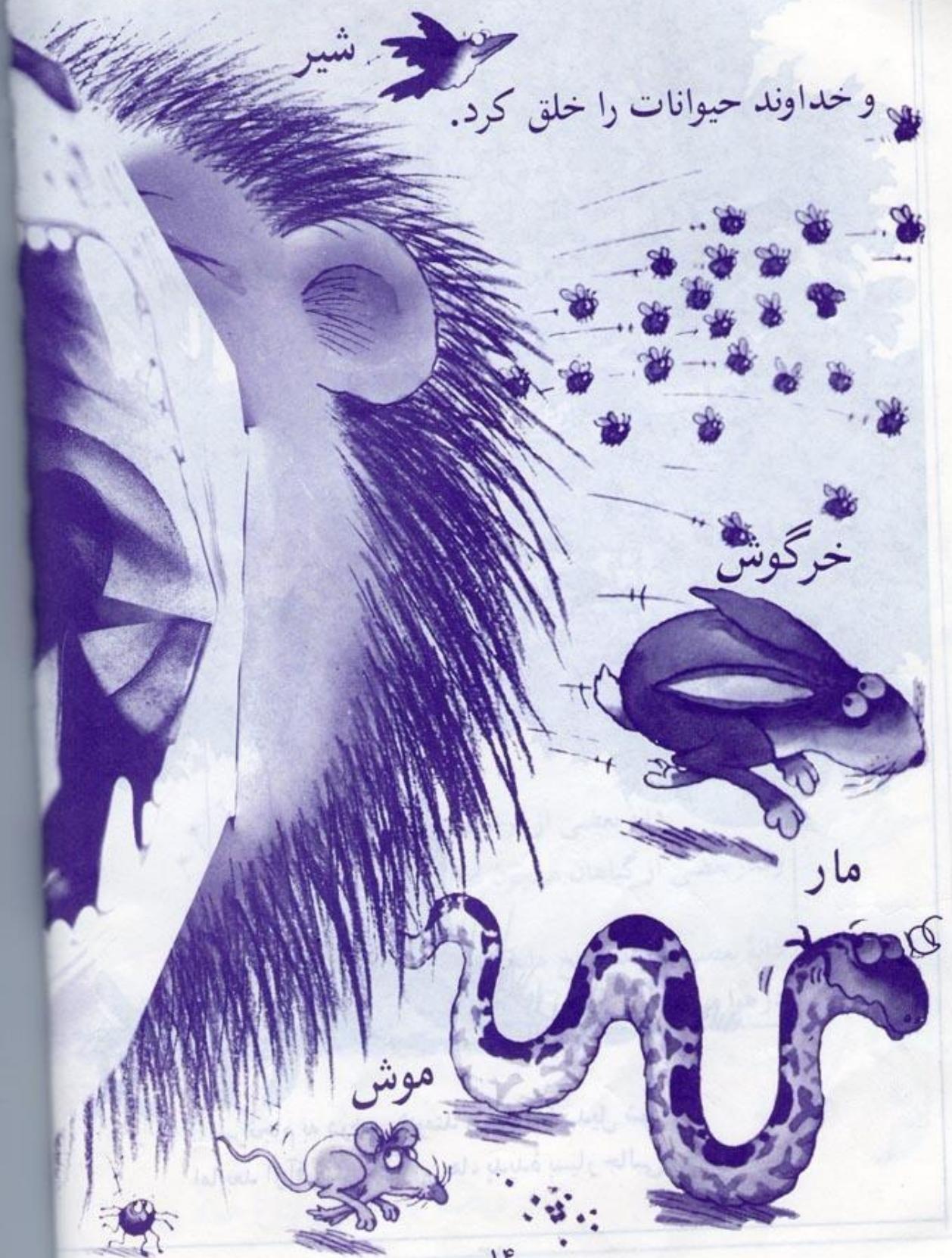
در هوا می‌چرخد تا...

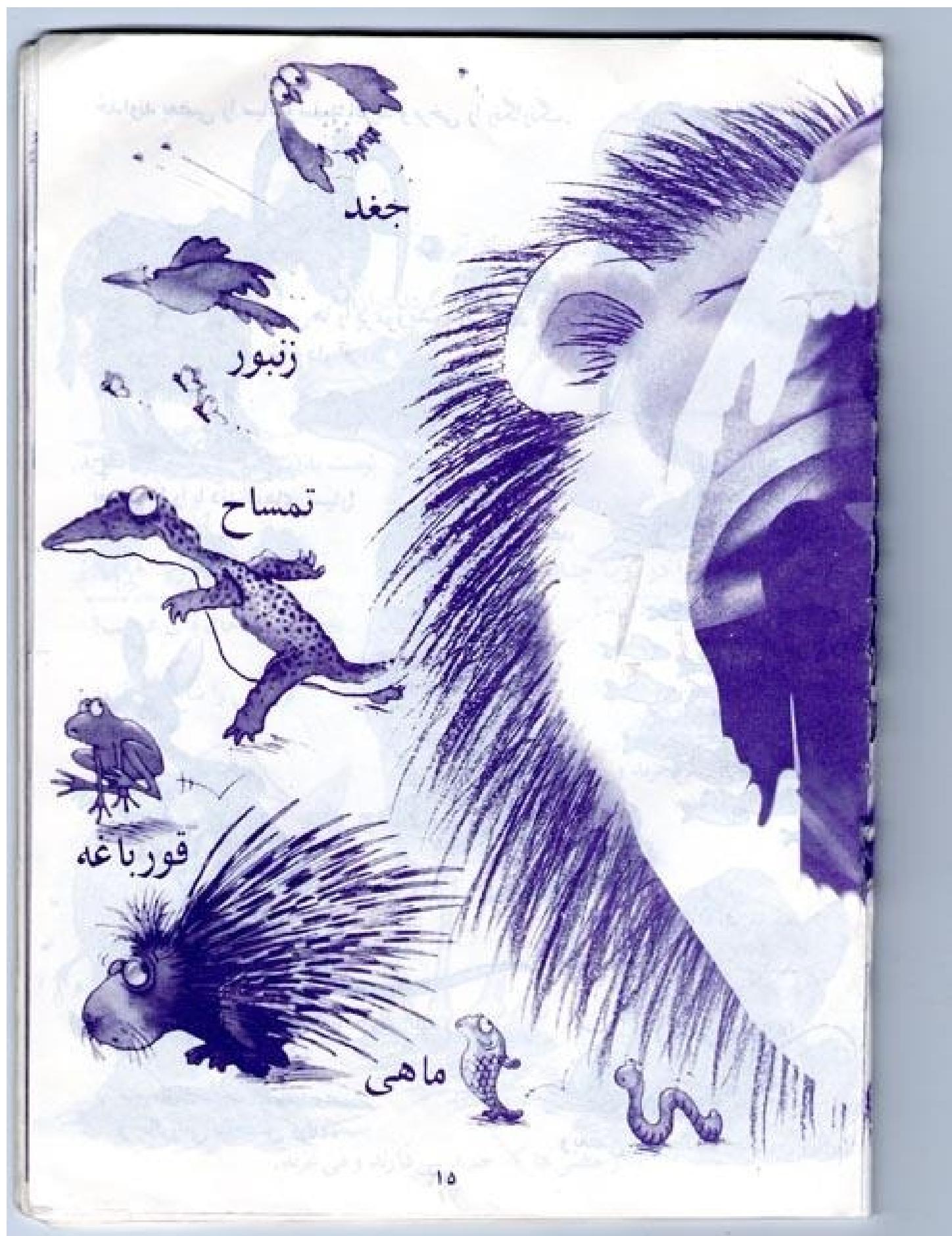

این همه کسی همچویلین نمای

... سرانجام به درختی تنومند و غول آسا تبدیل شود
اما بعد از آفرینش همه این ها، پدیده بسیار جالبی رخ داد! ...

خداوند بعضی را سباء و سفید آفرید و برخی را زنگاریگ.

بعضی ها را بر مو و بشم آلوز
و شاخ دار آفرید.

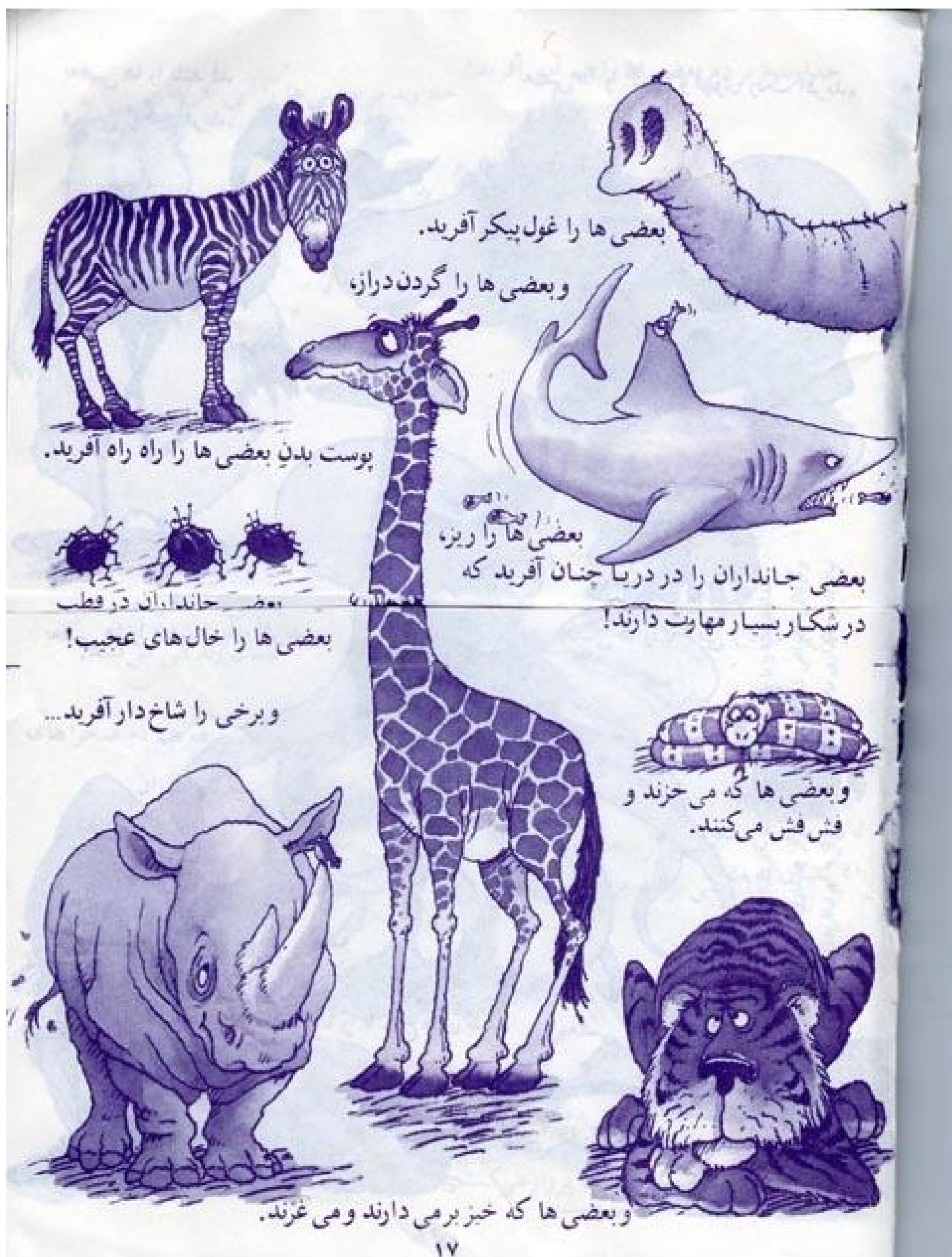
بعضی ها را با دندان های بسیار!

بعضی ها را چنان آفرید که
دسته جمعی زندگی می کنند

و بعضی ها هم نک و نها.

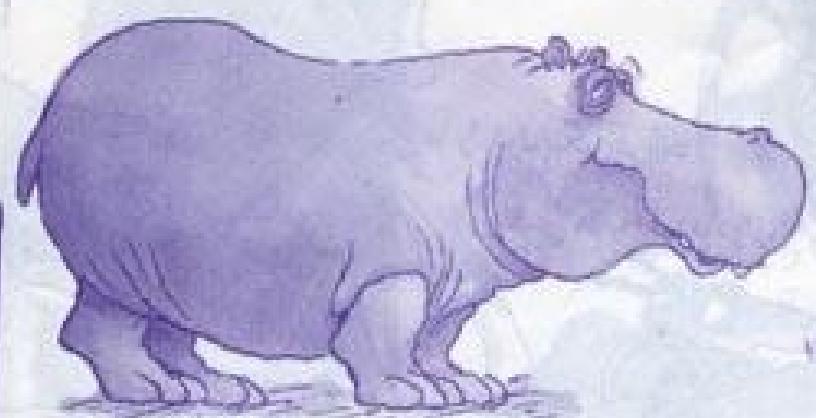
جانوران جهنده ای آفرید با جهش بلند،

و جانورانی با جهش کوناد،

بعض‌ها را گندله و فهیوی رنگ آفرید.

بعض‌ها را بلند قد
و گلی رنگ آفرید.

بعض‌ها را با دمی راه راه آفرید.

بعض‌ها را «هشت با» آفرید.

بعض خانوران
دم‌های نسی

بعض‌ها را عاج‌های نند،
بعض را قدره و آفرید...

و بعض‌ها را گندرو.

خداوند زیر دم بعضی ها را هم آیی آفرید!
خداوند بر بعضی ها را آیی آفرید...

بعضی جانداران در قطب
سال زندگی می کنند.

و بعضی های در صحرا های

بعضی از بزندگان
می توانند پرواز می کنند.

اما بعض از هاهن ها پرواز می کنند.

خداوند زندگان را می خواهد باشند و عادل از جهان باشند.
خداوند پروردگاری می نماید و می خواهد بزرگ شود.
خداوند پروردگاری می نماید و می خواهد بزرگ شود.
خداوند زندگان را می خواهد باشند و عادل از جهان باشند.
خداوند پروردگاری می نماید و می خواهد بزرگ شود.
خداوند پروردگاری می نماید و می خواهد بزرگ شود.

خداآوند جانداران و «مگس - برندۀ های» بسیار کوچکی آفرید
که پرواز می‌کنند و بالن «نهنگ» های بزرگ به اندازه اتوبوس و
آفتاب پرست هایی که رنگ عوض می‌کنند و جانوران تبل را آفرید
که در پشت شان خزه می‌روید، طوطی ها که حرف می‌زنند، و
محجنت هایی که به هنگام پرواز در هوا می‌خوابند و پروانه های
شب پره که به برگی درخت شباهت دارند و حشراتی که به جوانه
می‌مانند و سوسورها که بدبو هستند، زیورهایی را آفرید که می‌رفند
و گیوم هایی که لجن می‌خوارند و خوک های اکتف که همه جیز
می‌خوارند، جانورانی که سد می‌سازند، جانورانی که توغل می‌سازند
و کانگروها که بچه هایشان را درون گیاه شکم خود حمل می‌کنند،
کوسه هایی ها که دندان های بسیار تیزی دارند و گوزبل هایی که
ذورشان از ده نفر آدم هم بیشتر است.

و خداوند جانوران را آفرید که آواز می‌خوانند، می‌رفند،
سوت می‌زنند فوت می‌کنند، شبهه می‌کشند، بیع، عوعلو و میومیو
می‌کنند، قبیل قش می‌کنند، بیوزنه می‌روند، جهار نعل می‌روند،
زبر آیی می‌روند، می‌برند، می‌جهند، می‌خرند، می‌دوند، بال
می‌زنند و خود را آوران می‌کنند.

... و خداوند اوزنی نورنگ، این بستاندار تخم گذار نوک ارد کی را
آفرید!

خداآوند مهریان جانداران دیگری را هم آفرید که نومی توانی اسم
واقعی آن‌ها را در کتاب‌ها و فرهنگ‌ها بیندا کنی ...

مرغ مگس خوار

و به یقین سرانجام خداوند مهریان بعد از آفریدن این موجودات در
پادان موجود بسیار بسیار عجیب دیگری آفرید!

حدس بزن! چه موجودی را آفرید!

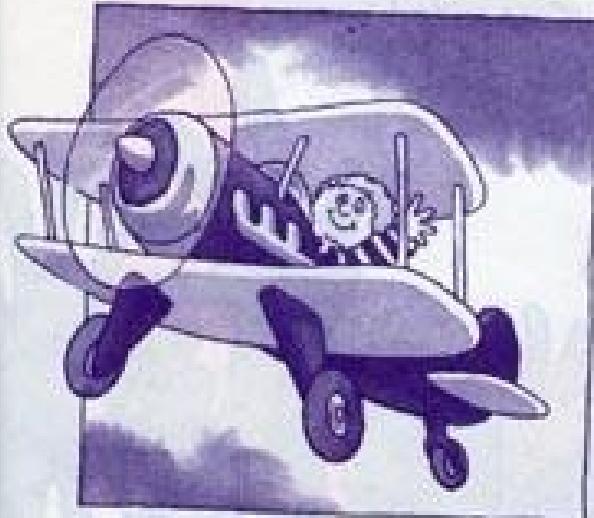
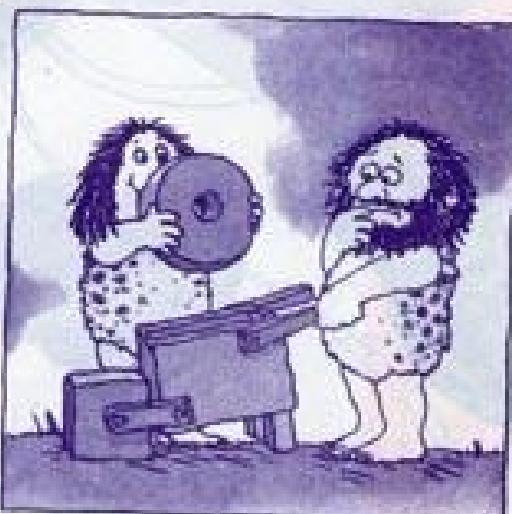
آری! خداوند تو را آفرید!

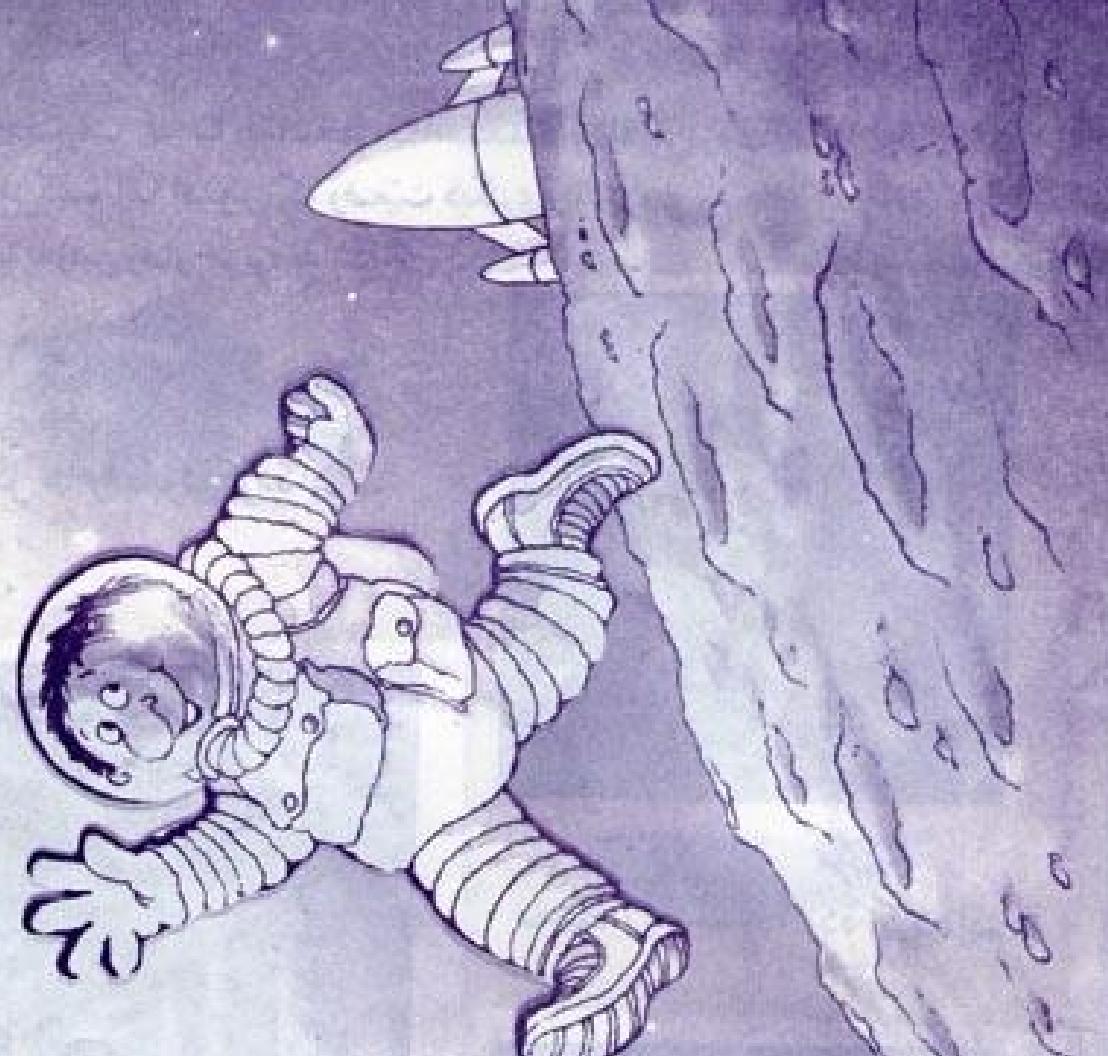
خداوند مرا آفرید، ما را آفرید.
و تمام مردها وزن‌های روی زمین را آفرید.
ما ڈردانه و شاهکار خداوند بزرگ هستیم!
شگفت انگیز است! بله، شگفت انگیز!

ما آفرینده خدا و بندۀ او هستیم.
بله، بندۀ خدا و آفرینده او
ما می‌توانیم فکر کیم، حرف بزنیم و خیلی چیزها اختراع کیم.
ما واقعاً باهوش و با استعداد هستیم.

آن چنان باهوش هستیم و آن چنان استعداد داریم که ...

حتی توانستیم روی کره ماه هم قدم بگذاریم و راه
برویم!

بسیار خوب! آبا فکر نمی‌کنی که ما با داشتن سبّاره‌ای
شگفت‌انگیز چون زمین می‌بایست به خوبی از آن مراقبت و مواطبت
نمی‌گردیم.

مخصوصاً که ما انسان‌های با استعداد و باهوش روی آن
زندگی می‌گیم اما افسوس که وضعت دیگری روی زمین رخ داده
است و ما با زمین رفاقت خوبی نداشته‌ایم.

محبیت زیست را آلوده کرده‌ایم...

ما جنگل‌ها را نابود کرده‌ایم...

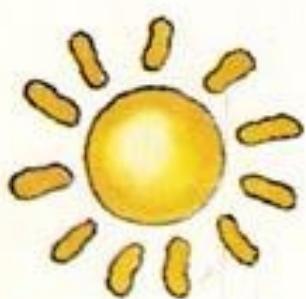
باران‌ها را اسیدی کرده‌ایم...

رودخانه‌ها و دریاها را آلوده کرده‌ایم...

با نابود کردن جنگل‌ها و دیگر مناطق
آرامش حیوانات را برهم زده‌ایم..

حتی زمان و فصل‌ها را تغییر داده‌ایم!

چه شده است؟
آیا نتیجه این همه هوش و
استعداد باید چنین باشد...؟

اهروز کره زمین، ستاره بیرونی و بیجارة ها وضعیت در خشانی ندارد.

ما کره زمین را مگه می توانیم در آن خوشبخت زندگی کنم،
خراب و نایبود کرده ایم بهتر است از خرابکاری دست بکشم و کس
فکر کنیم.

چه می توانیم بکشم؟

ما چرا و به چه حق جنگل ها را نایبود می کنیم.
و چرا محیط زیست و فضای را آلوده می کنیم؟

حکم من توایم روز خانه‌ها و دریاها را از آبودگش های برق و بارک کنم؟
حکم من توایم از جاند اوان و گیاهان مواظبت و مرافت کیم؟
الله انعام این کارها چندان آسان نخواهد بود.
این کارها وقت و تردیداری زیاد لازم ندارد.

الله کسانی هست که درین زمینه شانده روز تلاش می‌کنند!
و مسکن است با کوشش آن‌ها خیلی چیزها عوض شود...
شاید هم همه چیز عوض شود... شاید ...

به شرط آن که همه با هم همراه
آن‌ها تلاش کنیم،

بهتر بگویم ما باید همه با هم برای نجات کره
زمین سخت تلاش کنیم!

